

Anarhistička biblioteka
Anti-Copyright

Sadržaj tvog svakodnevnog života

CrimethInc. Ex-Workers' Collective

CrimethInc. Ex-Workers' Collective
Sadržaj tvog svakodnevnog života
2006.

<http://www.crimethinc.com/texts/atoz/contents.php>, 2006.
Prevod: Zluradi Paradi

anarhisticka-biblioteka.net

2006.

Koliko sati dnevno provodiš ispred televizijskog ekrana? Komputerskog ekrana? Iza automobilskog stakla? Ispred sva tri "stakla" zajedno? Od čega se zaklanjaš? Koliko tvog života dolazi do tebe kroz ekran, posredno?

Da li je posmatranje nečega uzbudljivo koliko i obavljanje nečega? Da li imaš dovoljno vremena da uradiš sve stvari koje želiš? Da li imaš dovoljno energije za to? Zašto? A koliko sati dnevno spavaš? Kako na tebe utiče standardizovano vrijeme, stvoreno samo da bi tvoje pokrete sinhronizovalo sa pokretima miliona drugih ljudi? Koje je najduže vreme za koje nisi znao koliko je sati? Ko ili šta kontroliše tvoje minute i sate? Minute i sate koji se dodaju tvom životu? Da li štediš vrijeme? Štediš ga za šta?

Da li možeš staviti cijenu na divan dan, kada ptičice pjevaju, a ljudi se šetaju? Koliko dolara po satu je potrebno da ti plate da bi ostao unutra i prodavao stvari ili sređivao papire? Šta to možeš dobiti kasnije što će nadomjestiti ovaj dan tvog života?

Kako se osjećaš kada si u gomili, kada si okružen anonimnim masama? Da li nekad otkriješ da zapravo blokiraš svoje emocionalne odgovore prema drugim ljudskim bićima? I ko ti sprema obroke? Da li si ikada sam jeo? Da li nekada jedeš stojeći? Koliko znaš o onome što jedeš i odakle to dolazi? Koliko im vjeruješ?

Čega smo lišeni upotrebom oruđa za uštedu rada? Oruđa za uštedu misli? Kako na tebe utiču zahtjevi za efikasnošću, koji vrijednost stavljaju na proizvod prije nego na proces, na budućnost prije nego na sadašnjost, sadašnji trenutak koji postaje sve kraći i kraći dok sve brže i brže idemo ka budućnosti? Ka čemu se zalećemo? Da li štedimo vrijeme? Štedimo ga za šta?

Kako na tebe utiče to što te pokreću po propisanim putanjama, u liftovima, autobusima, metrou, pokretnim stepenicama, ili autoputevima i trotoaru? To što se krećeš, radiš i živiš u dvodimenzionalnim i trodimenzionalnim poljima? Kako na tebe utiče to što te organizuju, imobilišu, planiraju, umjesto da lutaš, tumaraš slobodno i spontano? Sakupljanje otpadaka? (Krađa robe iz radnje?)

Koliku slobodu pokreta imaš – slobodu da se krećeš kroz prostor, da se krećeš daleko koliko želiš, u novim i neistraženim pravcima?

A kako čekanje utiče na tebe? Čekanje u redu, u saobraćaju, čekanje da jedeš, čekanje autobusa, čekanje da pišaš – učeći da kažnjavaš i ignorišeš spontane potrebe? Kako na tebe utiče uzdržavanje od želja? Seksualna represija, odlaganje ili odbijanje zadovoljstva, počevši od djetinjstva, zajedno sa potiskivanjem svega u tebi što je spontano, svega što pokazuje tvoju divlju prirodu, tvoju pripadnost carstvu životinja? Da li je zadovoljstvo opasno?

Da li opasnost može donijeti radost? Da li ikada osjećaš potrebu da gledaš nebo? (Da li na njemu još uvijek možeš da vidiš mnogo zvijezda?) Da li ikada osjećaš potrebu da vidiš vodu, lišće, krošnje, životinje? Odsjaje, svjetlucaje, kretanje? Da li zbog toga imaš kućnog ljubimca, akvarijum, biljke u kući? Ili su televizor i video tvoj odsjaj, svjetlucaje i kretanje? Koliki dio tvog života dolazi kroz ekran, posredno? Ako bi se tvoj život pretočio u film, da li bi ga gledao? Kako se osjećaš u situacijama nametnute pasivnosti?

Kako neprekidni napad simboličke komunikacije – zvuk, slika, štampa, bilbordi, video, radio, robotski glasovi – utiče na tebe, dok se probijaš kroz šumu znakova? Šta ti nameću? Da li ti je nekada potrebna samoća, tišina, razmišljanje? Da li se sjećaš toga? Samostalno razmišljanje, umjesto reagovanja na stimulans? Da li je teško skrenuti pogled?

Da li je skretanje pogleda baš ta stvar koja nije dozvoljena? Gdje možeš otići i pronaći tišinu i samoću? Ne «bijeli šum», već potpunu tišinu? Ne usamljenost, već finu samoću? Koliko često si se zadržavao da bi sebi postavio ovakva pitanja? Da li smatraš da izvodiš akcije simboličkog nasilja? Da li si se ikada osjećao usamljeno na način koji riječi ne mogu opisati? Da li se ponekad osjećaš kao da si spreman da IZGUBIŠ KONTROLU?